

ACC. N:R M. 6994 : 1-6.

Landskap: Skåne Upptecknat av: A.-B. Waldenström
Härad: Bojars Adress: Ängelholms.
Socken: Bäckåkra Berättat av: Ten Törn
Uppteckningsår: 1940. Född år omkr. 80-tal Hjälmås.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

<u>Bäckamannen.</u>	<u>sid. 1</u>
<u>Färens klippning.</u>	<u>" 1</u>
<u>Julfirning.</u>	<u>" 2-3.</u>
<u>Knut.</u>	<u>" 4.</u>
<u>Stå katten ur lunnan.</u>	<u>" 5.</u>
<u>Husarer (berättat av Ten Törn.)</u>	<u>" 6.</u>

Ulven klippades av fäsen, tvättades
och breddades ut till sock.

Om vinden skulle ulven grin-
nas och det spunnna garnet koka-
des och hängdes på stänger
och blektes. Sedan vävdes det
upp och blev 4 långa tygräcker
som skulle lagras ut var dag
och läggas på blekning.

Sedan syddes linnet och laban
och sidant. (Sagomannen måste här ha
tänkt på lin.)

Präckmannen.

Präckmannen förevillade dem
som gingo vilor. Så skulle de
bara använda fickan så kom de
på ~~att~~ rätt svar igen.

Ulven K. 7
S. U. F. 21

Julfirning.

Vi skulle vittida upp på littejulaftonsmorgon. Karlarna blänkade vid spisen och sen sattes sulgrytan på och vi kokade vi "meljebrod". Sen kvätades kakor och golvet skurades och det städades. Det låg inte kalmar på golvet i vår tid men på Hallandsis var där många stygn och hade kalmar på golvet. När jag var liten fick jag en julgran med grotter och ett par vantar. Där hängde äpplen och kakor - släta kringlor, nötter i en pappskop. Juldagsmorgon skulle vi upp i attan och sätta ljus i frösten julafton gick de omkring och kostade julaknutor. Några stycken

gingo och kastade in postet och sen
skulle de gringa därifrån. Och så
sköt de julsmycken, det var väl för
att det skulle vara litet strarkt.

Juldagen var för helig för att de
skulle få gödola ut det skulle göras
på annandagen. Då kom också
naborna på annandagens morgon
och gödolade ut och litade på
hys - de skae sönder kvastarna t. se

I Orup var det några drängar
som var frångade på ågaren och
de hade sutit upp en vagn på ta-
ket och lassat på fammalång ved.
Men bordet fick ej reda på ren
som gjort det.

De sköt att skott när de var för-
diga och sen sprang de sin väg.
Detta gjorde de aldrig här i Orup.

ACC. N:R. M. 6994: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

✓ Till konst kunde de göra några
gubbe de blädde ut. Här i Skoppa-
boken hade de gjort en sådan jula-
gubbe som flyttades ut med vä-
gen och den sig riktigt levande
ut.

4.

H. G. 3.

Slå katten ut tumman.

På västsidan brukade de slå katten ut tumman: Det var bara en flaska i tumman. Den som lyckades slå sönder tumman på flaskan föll ut blev katrakung.

De var så vackert klädda i vita skjortor och blå byxor och band och rosetter av papper.

Den som katrakungen öppnade boken med blev kattedrottning.

"Slå katten ut tumman" har de gjort den jag blev stor.

Vi husaren skulle rida med
porten för. Breven nummerades
med 1, 2 eller 3. 1 betydde att
det ej var brådskande, 2 att det
ej var alltför brådskande men strö
där 3 på brevet skulle vi rida
med det så fort vi kunde.

Den helgärd kunde själv hålla
både häst och kull och munde-
ring. Den husaren fick ett togs
att bo i minskades lönen
istället. Jag var tvungen i 32 år
vid det gamla indelningsverket.